-8385 e.

РІК 1933. Січень Ч. І.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

БОЖОЮ МИЛІСТЮ І БЛАГОСЛОВЕННЯМ СВ. АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛА

ЕПИСКОП

ПЕРЕМИСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ І СЯНІЦЬКИЙ

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ Й УСІМ ВІРНИМ ЕПАРХІЇ МИР В ГОСПОДІ І АРХІЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

При нагоді надходячих Свят Різдва Христового уважаю за мій обовязок а заразом за щастє це, що можу звернутися в кількох словах до Вас, Всечесні Отці і до Вас, Дорогі в Христі Браття Епархіяни, щоби поділитися з Вами нашими спільними радощами останніх днів, переказати Вам дещо про відвідини наших гр. кат. Владик у Святішого Вітця в Римі і Його цінні слова та щоби Вам висказати мої святочні почування і бажання.

Передовсім складаю Вам, Всечесні Отці й Вам Дорогі Браття Епархіяни, сердечну подяку за численні привіти, що Ви їх зложили мені в цім році в день моїх імянин, з нагоди 25-ліття мойого священства та 15-ої річниці моєї епископської праці. Ці вияви щирих почувань Ваших сердець справили не лиш мені особисто чималу приємність, але вони є для мене, як Вашого Епископа, в нинішних важких

KA UNIWERSYTE K.U.L.

часах правдивою розрадою, бо бачу у Вас привязання до свойого Владики і відчуття потреби тіснійшої співпраці з Церквою та її Єрархією. Коли Ви зі мною радієте, то без сумніву бажалиби також і сумувати смутками Вашого Епископа, ділити з ним журбу про добро нашої Церкви, вчуватися в потреби дієцезії. А воно є особливо пожадане в часах тяжких досвідів, що їх переживає наша Церква і того страшного лихоліття, що важким тягарем налягає на наш нарід.

Тішуся усіми тими академіями, концертами і святочними обходами, що їх уладжувала шкільна дітвора й старші на терені нашої Епархії з нагоди празника св. Священомученика Йосафата, не тому що їх звязувано дуже часто з моїм іменем але тому, що вони причинилися і причиняються до зросту почитання цього нашого рідного Святого серед наших вірних. В зрості культу св. Йосафата бачу запоруку відродження правдивого релігійного життя і католицької свідомости у нас а заразом нації на красщу долю цілого нашого народу. І коли я, чито сам особисто брав участь у таких обходах, чи чув від других або читав про них у пресі, завсіди щиро дякував Богу за них і слав молитву, щоби якнайбільше ласк зсилав через них на нашу Церкву й весь український нарід.

Друга радість, якою хочу поділитися з Вами, Дорогі Отці і Ви Браття Епархіяни, це останній спільний зїзд наших греко-католицьких Владик в Римі в місяці листопаді, на котрім обговорено богато важних справ нашої Церкви, обряду і сучасного положення наших вірних. Прибули на нього всі греко-католицькі Епископи за виїмкою недужого Високопреосвященого Митрополита Кир Андрея та наших Владик з Америки. Зїзд цей взяв собі передовсім за ціль зложити Святійшому Отцеви щиру подяку за величавий будинок Духовної Семинарії ім. св. Священмч. Йосафата, що її Папа звелів збудувати власним коштом для всіх наших греко-католицьких Епархій, щоби служила усему нашому народови. Семинарія побудована на узгірю напротив Ватикану, в дуже гарнім положенні, недалеко від того місця де помер мученичою смертю на хресті, головою в низ, Перший Папа, Голова Католицької Церкви, св. Апостол Петро.

В неділю в празник Св. Йосафата, відправили ми тор-

жественну Архієрейську св. Службу Божу в каплиці цеї нової Семинарії, а вечером тогож дня були всі наші Епископи і ОО. Настоятелі Семинарії разом з питомцями на окремій авдієнції в Свят. Вітця. Найстарший зпоміж нас Преосвящений Кир Григорій, Епископ Станиславівський, від імени всіх зложив Св. Отцеви найглибшу подяку за царський дар, яким для нашого народу є Семинар св. Йосафата в Римі, як також за батьківську зичливість Його Святости зглядом нашої Церкви, нашого обряду і нашого народу, що розкинений і розділений по ріжних краях сидить »у тіни смертній«, та майже всіми покинений, однак не покинений серцем Св. Отця.

Святіший Отець відповів довшою бесідою, з котрої віяла незвичайна щирість і спочуття для важкого положення нашого народу. »Тішуся — казав Він — що бачу Вас, Епископів-Пастирів того народу, що переживає так важкі хвилі. З радісним серцем Ми жертвували Вам той будинок, щоби Ви мали його за свій, щоби Ви, коли приїдете до Нас, чулися тут як у своїм власнім домі, щоби Ви у тім своїм домі могли відбувати конференції, щоби в ньому могли виховуватися Ваші питомці, надія Ваша і Наша, щоби могли зростати в чеснотах і святости, подібно як Покровитель тої Семинарії св. Йосафат«. Підчеркував це особливо у Своїй промові Св. Отець, що наш нарід є дуже близький Його серцю та що Він нераз звертає до нього Свої думки і молиться за його потреби. Під кінець Своєї памятної бесіди звелів нам Епископам, щоби ми передали для Вас, Дорогі Браття, Його особливе Батьківське Благословення, а заразом просив Вас о молитви за Себе.

Про те, що оповідаю, Ви може вже чули або читали; але я нарочно Вам це пригадую, бо цей наш побут у Римі, основання великої Семинарії і слова Святішого Отця уважаю подією великої ваги, подією історичною, а сердечні батьківські слова Його Святости за єдину розраду, єдину ясну хвилю для нас усіх, що так прибиті недолею важкого лихоліття. Я навів цінні слова Голови Церкви, щоби серед Вас, Дорогі Браття, розбудити синівські почування вдячности й любови до цього нашого спільного Батька, щоби Ви відчули потребу серця якнайтісніше обєднатися узами солідарности й братньої любови у всесвітній католицькій

сімї під проводом того єдиного Пастиря Христового стада на землі.

Бо маємо за що бути Йому вдячними. Миж одержали з Його рук царський дар, величаву власну хату в Римі; Він так урочисто висказав Свою любов до нас і співчуття для нашої недолі; Він запевнив що памятає про нас у Своїх святих молитвах, та уділив через нас усему народови своє Велике Апостольське Благословення! І якжеж можна не бути Йому вдячним за те все? Найкрасшою ознакою вдяки будуть з нашого боку часті молитви в наміренні Святішого Вітця. О такі молитви Він сам просить нас і ми обовязані Йому їх дати. А я, Дорогі Браття, зі своєї сторони з цілого серцця заохочую Вас до сих молитов в наміренні Христового Намісника, не лиш спільно в церкві в часі богослужень, але також приватно. Молімся всі за цего нашого Батька; молімся всі за Намісника Христового й Голову Христової Церкви, щоби Дух святий вів Його своєю Божою силою в управі душами людськими для їх вічного спасення, та щоби дав Йому ласку зносити терпеливо всі кривди і зневаги, яких зазнає від невдячних дітий. Моліться за Свят. Вітця часто; учіть молитися за Нього своїх дітей, щоби в цей спосіб затіснився узол любови між нами а сим Богом нам даним Батьком, а Господь Милосерний бачучи сю нашу любов, буде нам більше благословити.

При нагоді Різдва Христового й Нового Року є в нас старий звичай складати собі взаїмно святочні і новорічні бажання. З такими бажаннями спішу і я до Вас, Всечесні Отці і Дорогі Браття Епархіяни, не так задля звичаю як радше з потреби серця. У ці великі празничні дні буду молити Бога, щоби дарив Вас і Ваші родини усіми ласками Неба, щоби в часах небувалої нужди потішив сумуючих, отер слези плачучим, звернув в любові й підчиненні серця дітей до батьків; щоби благословив Вашу — Всечесні Отці — тяжку душпастирську працю над вірними, та щоби в усіх нас скріпив чесноту християнської терпеливости, бо наші людські сили за слабі, щоби перенести тягар і удари судьби, що один за другим падуть на нас у теперішні дні.

Нинішний світ потапає в слезах безвиглядного горя і смутку. Якщо стрінемо денебудь трохи радости і вдоволення, то лише у тих людей, котрі живуть релігійним життям, користають з ласк, що їх подає католицька Церква, котрих відношення до Бога і до людей є правильне після євангельської засади: віддайте що Боже Богу, що цісарське цісареви. Є це неспірною і понад усякий сумнів певною правдою, що правдива радість мусить випливати з глибини душі, з чистої совісти, з почуття сповненого обовязку супроти Бога і людей. Такої радости бажаю Вам — Дорогі Браття — при нагоді Різдва і Нового Року і молю Бога, щоби вона воцарилася в серцях Ваших і Ваших родин.

Корінь і основа радісних настроїв у різдвяному часі є наскрізь релігійні і вони лежать у надприроді, в історії тайни Відкуплення людського роду. Боже Провидіння перед віками назначило час, коли клятва первородного гріха мала бути стерта з лиця землі, а чоловік мав поєднатися з Богом, з осудженого і відкиненого в наслідок провини прародичів мав стати назад милою Богу дитиною і вступити в стан ласки з правами до наслідства вічної щасливости. Чи може бути більше радісна і більше історична хвиля для людства, як та в котрій це сталося? Кождому віруючому ясно, що ні. І коли ми сьогодні обходимо память того таїнства, тієї найважнішої в історії цілого світа хвилі, коли разом з Ангелами царями та вифлеємськими пастирями співаємо радісну пісню »Слава во вишних...«, то через те даємо вислів нашій не земській але чисто релігійній надприродній радости. Вихваляємо безконечне Милосердє Боже, що не дало загинути чоловікови і без ніякої з його сторони заслуги виратувало його від вічної загибелі — а разом з милосердям величаємо і незбагнуту Божу Премудрість котра, щоби відкупити людський рід, обміркувала велике, недоступне нашому розумови Таїнство Вочоловічення Бога. »О глибино богацтва і премудрости і розуму Божого! Як непонятні Його суди і непрослідні Його дороги! Бо хто пізнав ум Господній?« (Рим. 11, 33. 34.).

Тому Дорогі Браття, попри різдвяні радощі учіться високо цінити незглубимі Таїнства св. католицької віри і дорожити ними. Нехай підшепти ворога не мають ніякого доступу до Ваших сердець, бо тут ходить не про яку-

небудь маловартну річ але про найбільший скарб людини, яким є віра.

Нехай отже Господь Милосерний в грядучім році подасть Вам богато дочасних дарів, нехай скріпить Вашу віру та привязання до Апостольської Столиці, а Божа Дитина, котрої образ так часто будемо оглядати в святочному часі, нехай сповнить Своєю радістю Ваші серця, ваші родини й цілу нашу землю!

Разом з бажаннями уділюю Вам від Свят. Вітця Апостольське Благословення: Благодать Господа Бога Всемогучого, Отца і Сина і Свят. Духа да снийдет на вас і пребудет со всіми вами во віки віков. Амінь.

† ЙОСАФАТ, Епп.

Дано в Перемишлі в Празник Непор. Зачаття Пречистої Діви Марії 1932 р.

Ч. 6635. — Зарядження в справі Пастирського Листа.

Поручається Всеч. ОО. Парохам, Завідателям і Самост. Сотрудникам першого дня Різвяних Свят в часі Служби Божої по Євангелії замість проповіди відчитати повисший Пастирський Лист. Там, де парохіяни з дочерних не приходять першого дня до матерної церкви, або де в парохії править того дня рівночасно двох священиків, один в матерній а другий в дочерній, так що оба рівночасно не можуть користуватися Епархіяльними Відомостями — належить цей Пастирський Лист прочитати першого дня Свят в одній, а другого дня в другій церкві, так щоби з його змістом зазнайомити всіх парохіян.

Ч. 208/орд. — Подяка Св. Отця за Петрів гріш в р. 1932.

На адресу нашого Преосвященного Епископа Ординарія Кир Йосафата надійшло від Апост. Престола ось таке письмо:

»Державний Секретаріят Його Святости з Ватикану дня 8. падолиста 1932 Ч. 116429.

Ваша Експеленціє, Преосвященний Отче!

З щиро Батьківською зичливістю приняв св. Отець

даток 1700 зл., що їх Ви зібрали поміж побожними вірними тамошної Дієцезії і жертвували на честь Князя Апостолів. Бо в сім дарі добачує Його Святість не лишень пошану, якою окружаєте Христового Намісника, але також пізнає змагання, з яким Ви і Ваше вельми улюблене стадо стараєтеся зарадити потребам Апостольського Престола, які тепер дуже змоглися.

Тому св. Отець висказує дуже сердечну подяку за цей обовязок побожної любови так насупроти убогих ближніх як насупроти Спільного Вітця і в запоруку небесних дарів — що їх обильности Вам умолює — а також як запоруку Своєї Батьківської зичливости, з великою любовю уділяє Апост. Благословення Вам і всему Вашому стаду.

Звідомляючи Вас про це висказую чувства мого поважання для Вас і запевнюю Вас о моїм відданні для Вашої Ексцеленції

Е. Кард. Пачеллі."

Повисше письмо подаємо до відома Всч. Духовенства і поручаємо оголосити його вірним в церкві в найблисшу неділю додаючи до цего щиру подяку і від Нас.

Ч. 6259/32. — В справі наділення відпустами Архібрацтва Матери Божої Неустаючої Помочи.

З огляду на се, що по многих парохіях Нашої Епархії заложено Брацтво Матери Божої Неустаючої Помочи з великим пожитком для душевного добра вірних, уважаємо за вказане повідомити Всч. ОО. Душпастирів, що св. Отець Папа Пій XI через Motu proprio з дня 12. IX 1932 підніс згадане Брацтво до гідности Архібрацтва та наділив його слідуючими відпустами, які можна позискати при звичайних услівях. Відпусти повні: 1) в день вступлення до брацтва, 2) в день місячного св. Причастя, 3) в день Благовіщення, Успенія, Рождества, Покрова, Воведенія в Храм і Непорочного Зачаття Пр. Д. М. посітивши яку небудь церкву, 4) повний відпуст в годині смерти, повний рівнож за слова Ісуса і Марії зі сокрушенням серця, 5) повний відпуст в празник Сострадання Пр. Д. М. посітивши церкву, де

почитається образ Матері Божої Неустаючої Помочі і де заложене брацтво. Відпусти частні: 300 днів за відмовлення З. Богородице Діво рано і вечір; як рівнож за посіщення образа М. Б. Н. П. бодай раз в тиждень, по статутам брацтва приписане; 7 літ і 7 чотиродесятниць для тих, що Причастя місячне, в послідну неділю місяця приняте, пожертвують за виблагання ласки доброї смерти чи для себе чи для других членів, як рівнож за приявність на приготованні до доброї смерти, яке відбувається вечером в послідну неділю місяця. Рівнож поручає Св. Отець членам брацтва мати в себе до почитання образок М. Б. Н. П. в хаті і медалик та по можности ширити її культ.

Подаючи повисше до відома, поручаємо про сю ласку св. Отця поучити вірних, та заохотити вірних, щоби вписувалися в члени згаданого Архібрацтва та радо користали з відпустів до него привязаних.

Ч. 5472/32. В справі візитації науки релігії у вселюдних школах.

Кураторія Л. Ш. О. письмом з дня 19. жовтня 1932 Ч. I—16145/32 подала до відома Еп. Ординаріяту обіжник, якого зміст подається в перекладі:

— Обіжник Ч. 433 з дня 19. жовтня 1932 (I—16, 145). Візитація науки релігії у вселюдних школах.

По думці § 5. розпорядку Міністра В. і О. з дня 9. грудня 1926 про науку католицької релігії в школі (Дн. З. Р. П. з 1927 Ч. I. поз. 9), проголошеного згідно з арт. 130 Конституційного Закону і арт. XIII Конкордату межи Апостольською Столицею і Річюпосполитою Польською (Дн. З. Р. П. з 1925. Ч. 72 поз. 501), Епископ Дієцезії виконує прислугуюче йому право візитовання і нагляду над наукою релігії в школах лично або за посередництвом визначених собою священиків (візитаторів релігії), котрих назвиска подає до відома шкільних влад.

Пригадуючи ці приписи (Дн. З. Мін. В. і О. з 1927 Ч. 2. поз. 25), поручаю Радам шкільним повітовим стисло до них примінитися і видати зарядження, які уможливлювалиб Епископам виконування тих чинностий.

Якщо священикови, котрий виконує обовязки візита-

тора науки релігії, його душпастирські (парохіяльні) обовязки не позволяють прибути на візитацію в годинах призначених лекційним пляном (поділом годин) на науку релігії, Управитель школи повинен в данім случаю відступити на цю науку іншу годину, призначену на науку світських предметів, а науку відповідного світського предмету перенести на найблизшу лекцію, призначену на науку релігії.

В часі канонічної візитації Отця Епископа в школі належить заховати дотеперішний місцевий звичай по попереднім порозумінню зі Шкільним Інспектором. — Куратор Шкільної Округи Гадомскі.«

Подаючи повисше до відома Всеч. Духовенства Епп. Ординаріят заряджує:

1) щоби ОО. Душпастирі повідомили в час Управи дотичних шкіл про намірену візитацію і порозумілися з ними що до визначення годин на науку релігії на той день;

2) щоби ОО. Декани заздалегідь подавали до відома дотичних Рад шк. повітових імена і назвиска тих священиків, якими в случаю перешкоди, по порозумінню з Еп. Ординаріятом, хочуть заступитися в уряді візитаторів науки релігії. Еп. Ординаріят подасть шкільній Владі як візитаторів науки релігії ОО. Деканів, ОО. Містодеканів і ОО. Шкільних Комісарів, спеціяльно на се іменованих.

Ч. 3404. — В справі звітів з релігійно-морального стану.

Пригадується ОО. Деканам тутешній розпорядок Ч. 2537 з р. 1925 (Епарх. Відомости 1925 р. Ч. II ст. 26), силою котрого є вони обовязані кождого року в другій половині жовтня предкладати Еписк. Ординаріятові точні звіти дотично релігійно-морального стану вірних в поодиноких парохіях їх деканатів.

Сі звіти належить укладати на підставі звітів дотичних ОО. Душпастирів і власного знання, яке о. Декан набув при нагоді деканальної візитації, деканальних зборів і при инших нагодах.

Вказаним є, щоби Всч. ОО. Декани при предкладанню згаданих квітів подавали свої внески, як зарадити евентуальному лиху, що в якійсь парохії закорінилося.

З огляду на це, що декотрі Всч. ОО. Декани в зга-

данім речинці звітів не предложили, поручаємо це зділати найдальше до 31. січня 1933 р.

Ч. 1111. — „Петрів гріш за 1932 рік.

Арламівська воля 2·10 зл., Баниця 5·10, Башня 5·10, Балигород 8·70, Бахів 2·50, Близянка 1·50, Бітля 6·50, Болохівці 4, Брунари вижні 9·50, Брусно 3, Брониця 5, Боднарка 4·20, Будинин 5·50, Бутини 5, Варяж 5·50, Війське 8, Воля цекл. 10·44, Волоща 2·69, Волоща 3·62, Волосате 2·90, Вороблик 15, Вишатичі 5·60, Вяцковичі 4, Галівка 7·50, Гладишів 10·09, Городище 5, Горожанна велика 10, Горохівці 2·50, Горуцько 4·95, Гребенці 5, Грімно 3, Диниська 5·54, Добра 16, Довжнів 5, Дроздовичі 3·57, Дубляни 7, Забірє 5·15, Завадів 3·42, Загірє 11·56, Загочевє 7, Звертів 5·42, Жабче мур. 5·11, Жапалів 8, Жовтанці 20, Жужіль 5, Журавці 5, Кавсько 15, Карів 4·50, Камінка Нова 4·11, Кальниця 4·55, Квасинина 5, Карликів 5, Конів 4·50, Корчмин 5, Корчмин 4·50, Колбаєвичі 11, Кропивник ст. 10. Крупець 4, Курилівка 4·20, Ластівки 3, Лівча 3, Лісько 13·10, Лісковате 3·87, Лішня 5·46, Ліщовате 19·30, Липа 5, Лопінка 21·60, Любині 5, Ляшки гостинцеві 10, Маластів 12·50, Маковиско 14, Мігова 5, Міротин 7, Міжинець 10, Мокротин 12·81, Мокряни 2·50, Медвежа 5·30, Михалевичі 5, Михновець 8, Млини 3, Нагуєвичі 2, Нанчілка велика 6·50, Негрибка 8, Ниновичі 3, Нисмичі 4, Ольшаник 4, Олешичі 10, Опільсько 13, Павлокома 3·65, Перемишль 14·36, Плазів 5·55 Посада риботицька 8·10, Постолів 4·50, Порохник 5, Полнятичі 10, Подемщина 1·40, Поляна 4, Погірці 7, Пикуличі 5, Піски 8, Пралківці 7, Речичани 4, Ріпник 5, Ришкова воля 6, Рихвалд 5, Розлуч 5, Рябе 4, Самбір 19·16, Салаші 5·61, Свидник 2·50, Середне велике 6·40, Сінява 3, Сілець 4·50, Страшевичі 12, Стрільбичі 5, Сторонна 5, Скварява Нова 10, Старява 6·50, Сприня 3·15, Снітниця 5, Скопів 8, Смільник 2·16, Сливниця 5, Сосниця 6·20; Сянічок 3·10, Татари 6·12, Тернава гірна 3·57, Терло 2·60, Телешниця сянна 5, Терка 4·22, Тиханя 3·62, Трускавець 11·50, Топільниця 1·69, Тяглів 5·45, Угерці мінер. 6, Угринів 20, Унятичі 3, Устє руське 4·50, Устіянова 4·20, Улазів 10, Фельштин 2·50, Черхава 5, Чертеж 10·50, Чорне 3, Царинське 2, Шкляри

5, Шляхтова 5, Щутків 6, Яблониця руська 3, Яблониця польська 3·07, Ялин 9, Явірник 4·14, Ясель 3·55.

Ч. 6636. — Січень — доброї преси.

Українські католицькі Видавництва проголосили в останніх роках місяць січень — місяцем католицької преси і книжки.

З огляду на виховне значіння пропаґандивної праці такого »місяця«, Еп. Ординаріят заряджує слідуюче:

1) В останню неділю місяця січня Всеч. Отці Душпастирі виголосять в часі Служби Божої відповідну проповідь, виказуючи в ній шкідливість і небезпеку ворожої Церкві ґазети та книжки а заразом обовязок християнина-католика передплачувати, попирати й читати тільки католицьку добру ґазету і книжку.

2) По Службі Божій належить відмовити на переміну з вірними з колінопреклоненням три рази »Отче наш« і три рази »Богородице Діво« на інтенцію розвитку католицької преси і книжки. Ці молитви як також їх інтенцію треба народови наперід добре пояснити і заповісти на проповіди.

3) Тогож дня в часі Богослуження належить перевести збірку на ціли католицької преси а зібрані гроші надіслати до Еп. Консисторії найдалі до половини лютого 1933. Збірку треба заголосити і попередної неділі.

4) Де можливо треба того дня уладити сходини брацтва з відповідним рефератом, згл. у читальні, кооперативі та других установах та заохотити вірних до читання і передплачування католицьких часописів.

При тій нагоді Всеч. Отці на першому місці заохотять людей до передплати »Бескида«, коли не можливо поодиноких людей то бодай виділи брацтва, читальні та других установ.

У проповіди, рефератах, анкетах і взагалі у переводженні »місяця преси« постараються Всеч. Отці мати на оці педаґоґічний згляд. Треба всіми силами стреміти до того, щоби серед вірних розбудити почуття обовязку супроти католицької преси, впоїти в них, що католицька ґазета це їх власна, що, хоч вона часом може не дорівнує цікавістю другим некатолицьким, однак подає читачам щось

більше як всі інші некатолицькі часописі, бо утверджує їх у вірі, яка дає спасення й захоронює від ворогів, що радіби цей скарб вирвати з їх сердець, — і тому вони повинні її попирати, її читати і її боронити як свою вже зі самого титулу солідарности і приналежности до католицької Церкви.

Богато можна зробити в церковних брацтвах. Нехай Всеч. ОО. на сходинах заохотять членів до передплати »Бескида« а з членських вкладок чи принагідних збірок нехай конче постараються передплачувати бодай одно число нашої ґазети.

Рішучо треба вистерігатися роздавання »Бескида« та других катол. видань безплатно. Якщо читач справді такий бідний, що не в силі сам заплатити і Отець Душпастир хоче з власних фондів прийти йому з помічю, то нехай заплатить бодай кілька сотиків. Моральний чинник мусить бути тут постійно підчеркуваний.

До половини лютого зволять Всеч. Отці надіслати до Еп. Ординаріяту звіт з переведення пресової акції в парохії та висказати при цій нагоді також власні спостереження і побажання дотично »Бескида«.

Ч. 6659. В справі коляди на „Рідну Школу“.

Поручається Всеч. Духовенству занятися в часі Різдвяних Свят збіркою коляди на »Рідну Школу« а зібрані гроші прислати до кінця січня ц. р. до Канцелярії Еписк. Консисторії залученим чеком.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 6407. о. Войтович Петро, парох в Негрибці Містодеканом перемиським.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 6384. о Лазурко Петро — Нагачів.

Завідательства одержали:

Ч. 6384. о. Матюк Мирон — Сливниця.

Померли:

о. Миколаєвич Антін, парох в Підбужі 8/12 1932.

Душу єго поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.
Перемишль, дня 2. січня 1933.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

Речинець Загальних Зборів вдов. сир. Інституту.

На основі § 35. точ. 9. нашого устава підписана управл. Комісія розписує звичайні Загальні Збори Інституту на день 24. січня 1933, які відбудуться в салі Духовного Семинара в Перемишлі.

На ті Збори зволить Всеч. Духовенство тамош. леканату після § 41. устава вислати свого Відпоручника. Відпоручник має виказатись повновластю підписаного через О. Декана і двох кондек. Священиків при витисненню печати Ур. деканального. Наколи сам Всеч. О. Декан буде Відпоручником, повновласть підписують три священики. Відпоручником може бути член, який не утратив права пасивного вибору та належить до Управ. і Надзірної Комісії. Перед виготовленням повновласти належить порозумітися, чи таку дотична особа приймає.

Перед Загальними Зборами відправиться рано о год. 8. в катедр. церкві св. Літургія за живих і усопших Членів, основателів, добродіїв і Покровителів Інституту та о Боже благословення на красший його розвій.

Порядок дневний буде:

1) Відкриття зборів о год. 9. рано і покликанння двох секретарів для списання протоколу.

2) Провірення повновластий.

3) Відчитання протоколу з послідних Зборів.

4) Звіт з діяльности управ. Комісії за 1932 і стану Товариства.

5) Звіт касовий з всіх фондів Товариства за рік 1932.

6) Звіт Комісії надзірної і внесення що до уділення абсолюторії.

7) Порішеннє внесених до Загаль. Зборів прохань і відкликів.

8) Внесення Членів, предложені після 5. 32 уст. на 30. днів перед Загаль. Зборами до рук упр. Комісії.

9) Ухвалення внесення упр. Комісії: Загальні Збори ухвалюють дати з розпорядимого фонду на похорон вдови по члені даток в висоті піврічної порядочної запомоги.

10) Вибір всіх членів управл. Комісії.

11) Справа похоронного фонду 1) звіт касовий 2) ухвалення висоти похоронного датку, 3) внесення, 4) дискусія і голосовання над внесеннями. В дискусії і голосованню над сими справами мають рішаючий голос всі присутні члени сего фонду.

Комісія упрашає при тім Впр. ОО. Деканів о прислання спису вдів і сиріт замешкалих в деканаті як також донесення о кождочасовій зміні сталого перебування вдови.

Від Упр. Комісії Інституту вдів і сиріт по священиках Епархії Перемиської.

Перемишль, в листопаді 1932.

Секретар:
О. М. Комарницький

Предсідатель:
О. Й. Маринович.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.

Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.